

[Peder Nørgaard.]

Lovforslaget sikrer Produktionsvilkårene for det kommende Aar til Gavn for saavel Roedyrkerne som Beskæftigelsen i Roemarker og Sukkerfabrikker og er af største Betydning for Forbrugerne og for det danske Samfund som Helhed. Jeg ønsker derfor Forslaget en hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Løje: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse af Loven af 1941 uændret. Jeg skal derfor indskrænke mig til at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger.

Det er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det for Sukkerkampagnen 1941—42 tegnede Areal agtes opretholdt. Jeg er imidlertid vidende om, at Dyrkerne under de nylig stedfundne Forhandlinger med Sukkertilsynet og Handelsministeren har fremsat Krav om en noget højere Betaling for Sukkerroerne i den kommende Kampagne. Betalingen sidste Aar var, som man maaske vil vide, 4 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner plus Tantième, og det er den Betaling, man har ønsket forhøjet. Kravet er, saa vidt jeg forstaar, begrundet med de stadig stigende Omkostninger ved Dyrkningen. Jeg har bragt i Erfaring, at dette Krav fra Dyrkernes Side er blevet afvist af Handelsministeren. Jeg er ligeledes bekendt med, at Landmændene i Sukkerroegnene nærer alvorlige Bekymringer for, hvordan de skal faa Roerne passet i den kommende Sæson, idet de befrygter, at den tilstrækkelige Arbejdskraft ikke vil kunne fremskaffes.

Ved de Møder, der har været afholdt i de lokale Sukkerroedyrkerforeninger, har jeg dog Indtryk af, at man forstaar, at det under de nuværende Forhold vil være nødvendigt, at man ogsaa fra Landbrugets Side, og i dette Tilfælde fra Roedyrkernes Side, tager vidtgaende samfundsmæssige Hensyn. Jeg skal i saa Henseende henvise til et Møde i Vestlollands Sukkerroedyrkerforening, hvor der blev fremsat en Udtalelse af Formanden, Godsejer Kiær, Helgenæs — med Formandens Tilladelse skal jeg anføre et ganske kort Citat. Ifølge et Referat i „Nakskov Tidende“ udtalte Formanden for denne Sukkerroedyrkerforening bl. a. følgende:

„Imidlertid vil jeg gerne anbefale alle

at tænke roligt og tale sagligt om Tingene. Der er mange, der bringer Ofre i denne Tid og vel ogsaa mange, der deraf drager Anledning til at føle sig forurettede; vi maa jo i Øjeblikket tænke længere end lige til Tegnebogen, for hvis vi blot skulde tage økonomiske Hensyn, synes mig Stillingen ganske klar. Saaledes er det jo ikke. For Sukker kan Landet købe Ting, vi ellers ikke kunde faa fat paa; vi maa gavne vore Naboer ved at sælge dem vort Sukker.“

Jeg vil gerne udtale min Glæde over og Tilfredshed med, at dette Synspunkt gøres gældende, selv om der i Virkeligheden er en saglig Begrundelse for en Prisstigning paa Sukkerroerne. Naar det alligevel blandt Dyrkerne er under Overvejelse at nedskære Arealet med ca. 20 pCt. — det vil sige til rundt regnet 70 000 Tdr. Land —, er det, saa vidt jeg forstaar, Spørgsmaalet om Arbejdskraften, der er det afgørende. Det vil imidlertid være af overordentlig Betydning, at denne Nedskæring undgaas, og jeg tror, det vil virke beroligende baade paa Sukkerroedyrkerne og paa Landbruget i al Almindelighed, hvis der snarest muligt gennem Lovgivningen blev truffet saadanne Bestemmelser, at Sukkerroedyrkingen og Landbrugsproduktionen i det hele kunde være nogenlunde sikker paa at faa den tilstrækkelige Arbejdskraft i den kommende Sommer.

Til Slut vil jeg gerne understrege, at det er af overordentlig Betydning, at Sukkerroproduktionen opretholdes i samme Omfang som i foregaaende Aar, dels for Landets Forsyning, og dels fordi vi gennem denne Produktion faar Betingelse for Varebytning og for at komme vore Nabolande til Hjælp og tillige faa Varer, vi har haardt Brug for.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at foreslaa det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Grønning: I sidste Uge har vi ved første Behandling her i Folketinget behandlet Lovforslag vedrørende de store Produktionsomraader Korn og Smør, og i Dag er det det tredie store Landbrugsprodukt, Sukkeret, der ernærings- og eksportmæssigt spiller saa stor en Rolle, der ved det foreliggende Lovforslag er til Behandling.

For alle tre Lovforslag gælder det, at